

12.1 Pohod k »coprnicam« na Slivnico in po tematski poti Drvošec okoli Cerknškega jezera

Novo študijsko leto UTŽO se je pričelo, z njim pa tudi naša druženja in pohodi po lepi Sloveniji.

V sredo, 12. oktobra 2022 smo se zbrali na železniški postaji Trebnje in se odpeljali do Cerknice ter peš krenili proti Slivnici (1114 m).

Slivnica je greben, ki se nahaja na vzhodni strani Cerknškega jezera. Sprva rahlo strma, kamnita pot po gozdu, se je polagoma zravnila v mehko, travnato stezo. Odprli so se nam razgledi proti Snežniku in Nanosu, Julijske in Kamniško Savinjske Alpe pa so se sramežljivo skrivale v meglici.

Med prijetnim klepetanjem in vmesnimi postanki za potešitev žeje in lakote, smo prisopihali na vrh. Pri ograjah za živino, ki so kot nalašč napeljane po označeni poti, nam je prijazno pomagal Stane, eden od dveh mušketirjev, ki sta bila z nami. Pridržal nam je žico, da smo lažje stopile na drugo stran. Sledilo je fotografiranje in žigovanje dnevnikov ter obvezna malica.

pozdrav Cirilu

Pod vrhom Slivnice je Coprniška jama, ki jo je opisal že Valvasor. Iz jame se pozimi dvigata topel in vlažen zrak. Vлага se kondenzira v meglo, kar je pripomoglo k nastanku pripovedk o coprniškem domovanju na Slivnici. V mnogih povedkah se Slivnica omenja kot shajališče coprnic, ki so jih obtoževali, da delajo nevihte, točo, jemljejo mleko kravam, z uroki povzročajo bolezni in škodo, se spreminjajo v živali, letajo na metlah, imajo zveze s hudičem... Kot vedno so bile in smo še, ženske krive za vse.

Počitek nam je prijal, nato je sledil spust do planinskega doma, ki je običajno ob sredah zaprt. Ob našem obisku je bilo v njem nenavadno živahno, saj so ga obiskali otroci iz ljubljanske bežigradske šole ter veliko število naših planinskih prijateljev iz Sevnice in Krškega. Prava gneča, zato smo kaj kmalu odšli v dolino.

Z avtobusom smo se zapeljali še v Dolenje Jezero. Polni elana in energije smo odšli na tematsko pot Drvošec s tremi opazovalnicami za ptice ob Cerknškem jezeru. Na jezeru so doslej opazili več kot 270 različnih vrst ptic. Pot je ime dobila po starem lokalnem imenu polotoka, po katerem večinoma poteka. Označena je s piktogramom ptice bobnarice, katero je mogoče opaziti le na Cerknškem jezeru. Gre za vrsto čaplje z dolgim zašiljenim kljunom in rjavo maskirno barvo.

tudi medvedov se ne bojimo

Legenda o nastanku jezera pravi, da sta nekoč na Cerknškem polju stala Karlovški in Šteberški grad. Vsak na svoji strani. Graščaka obeh gradov sta se sovražila na smrt, mlada dva pa sta se ljubila. Karlovčan je zaljubljenecu obljubil roko svoje hčere, če ponjo pride s čolnom. Mladi Šteberčan je po namigu povodnega moža Jezerka zamašil požiralnike in res, voda je zalila celotno dolino. NASTALO JE CERKNŠKO JEZERO.

Jesen je pravi čas za obisk Notranjske, kjer boste osvežili telo ter nahranili dušo.

Mi smo svoje telo nahranili v okrepčevalnici Valvazor. Ob tem smo se spomnili na človeka, ki je prvi v celoti raziskal in opisal »prihajanje« in »odhajanje« vode v Cerkniško jezero. To je opisal v Slavi vojvodine Kranjske, za katero je zapravil svoje premoženje, a postal član Kraljeve družbe v Londonu.

Rahlo utrujeni in polni vtisov, smo se v popoldanskih urah vrnili domov.

Milojka